

Назив дела: Мач кнеза Стефана

Име и презиме писца: Драган Лакићевић

Наслов рада: Мач кнеза Стефана

У овој причи се ради о пет јунака који се заједно супротстављају Турцима. То су: дечак Миоша, дечак Добрија, девојчица Мерима, Зеко (Бели) и Загорка (Псоглава). Они су се ујединили са идејом да поврате мач кнеза Стефана заробљен код Турака. То није обичан мач. То је сјајни мач од чистог злата који има чудотворну моћ. Онај ко га има у рукама ће увек побеђивати. Миоши је овај тајанствени мач стално долазио у снове. Овај дечак плавих очију и плаве косе није имао никог свог. Оца није запамтио, а мајка Загорка је својевремено отишла у воденицу и никад се више није вратила. Миоша, коме се ни године нису знале, мучио се живећи сам у усамљеном савардаку, у брдима. Дане је проводио тешко радећи за комад хлеба или кришку сира. Тако је било док га Османага није узео код себе да га школује, задивљен дечаковом бистрином. У замку је боравила и Мерима, девојчица коју су Турци нашли на путу кад је имала три године. Османага је планирао да Мериму одгаји до удаје за његовог сина Асана. Тако је она расла учећи читање, писање, шивење и вез. Спријатељила се са Миошом учећи код истог учитеља. Део ове дечије дружине је и Добрија, жилави дечак који је такође преживљавао сам, јер му је отац бачен у тамницу.

О Зеки, највећем јунаку који живи у планинама су се препричавале многе легенде. Надимак је добио кад је успео да побегне Турцима трчећи брзо као зец. Некад сељак који је обрађивао њиву и домаћин, одметнуо се у хајдуке кад више није могао да трпи Османогин зулум. Окупљао је друге хајдуке у шуми који су као и он желели свим срцем да Турци заувек оду. Умео је да се преруши у мудрог старца званог Бели.

Удружен са троје храбре деце и Псоглавом успео је да се докопа моћног мача. И тако је сјај мача враћен народу.

Име и презиме: Дуња Богојевић

Разред: IV

Основна школа: „Филип Филиповић”

Наставник: Марија Минић

Број телефона: 0638601 998

Маил адреса: minic5marija@gmail.com